

Žvejyba Norvegijoje: viliojantis, bet pavojingas malonumas

Parašė L. Juodvalkienė

Penktadienis, 29 Liepa 2011 20:17

Pasakojimai apie žvejybą Norvegijoje abejojo nepalieka tikriausiai nė vieno žvejo. Žuvų gausa ir jų dydžiu šis kraštas kasmet prisivilioja vis daugiau meškerėtų lietuvių. Savo didžiuosius laimikius čia traukia ir ukmergiškių, tarp kurių yra ir prisiekęs žvejys Jonas Rinkevičius, būrelis. Tačiau ukmergiškiai tikina, kad nė už ką neišduotų netoli Ukmergės esančio Mūšios tvenkinio ir kitų Lietuvos vandenų.

Poilsį derina su sportu

Ukmergiškis Jonas Rinkevičius su draugais žvejoti į žuvingus Norvegijos vandenis vyksta jau šešerius metus iš eilės. Tačiau žvejybos Lietuvos vandenyse anaipol nepeikia. Atvirkščiai, mano, kad ne tokiuose žuvinguose vandens telkiniuose net daug smulkesnio laimikio vertė pakyla. Žvejyba 53 metų vyriškiui – ir poilsis, ir sportas. Ne tik geriausias savaitgalio užsiėmimas, bet ir puikus būdas po dienos darbų atsipūsti. Su meškere rankose apeiti ne tik Ukmergės rajono upeliai – išbraidytos ir kaimyninių rajonų upių pakrantės.

Paviliojo egzotika

Prisiekęs žvejys sako, kad griebti meškerę ir keliauti į Norvegiją paskatino noras patirti egzotiškos ir kitiems kraštams būdingos žvejybos nuotykių. Į pirmąją kelionę prieš šešerius metus Jonas susiruošė su grupele ukmergiškių bendraminčių. Patirti žvejybos įspūdžiai, matyt, su kaupu pranoko visus žvejų lūkesčius, nes kompanijos sudėtis beveik nepakito iki šiol. J. Rinkevičius pasakoja, kad kaskart grįždami namo jie ne tik aptarinėja pagautus laimikius bei žvejybos malonumus, bet jau tuomet pradeda planuoti kitų metų atostogas... Norvegijoje.

Nacionaliniai žvejybos ypatumai

Ukmergiškiai Norvegijoje prie vienos vietos „neprisiriša“. Kiekvienais metais stengiasi aplankyti vis kitas vietas, kuo daugiau pamatyti bei krašto subtilybių pažinti. Bene svarbiausias kelionės tikslas – išbandyti kuo įvairesnius žvejybos būdus. Negiliose ir srauniose kalnų upelėse pažvejoti kiršlių ar upėtakių, su Norvegijos jūros bangomis bei stipruoliais otais, menkėmis, jūros vilkais pasigalynėti ar kalnų bei miškų ramybėje skendinčių fiordų gylį išmatuoti.

J. Rinkevičius teigia, kad pagrindinis jų grupės bruožas – stiprus kolektyvo jausmas. Kiekvieną rimtą sprendimą darydami viską aptaria taip, kad dviejų nuomonių nė nebelineka. Kitaip ir būti negali, nes žvejyba šiame krašte – ne tik rimtas, bet ir pavojingas malonumas.

Ypač aiškiai tai pajuto pirmos kelionės metu. Tuomet norvegai, išnuomoję poilsio namelį lietuviams, lengva ranka davė raktelius nuo katerio. „Net nepaklausė, mokame mes juo naudotis ar ne. Ar žinome taisykles, kurių privalu vandenyje laikytis“, – sako mūsų pašnekovas. Tiesa, išdalino ir gelbėjimosi liemenes, bet jos įkritusiajam į 4–5 laipsnių šilumos vandenį nedaug bepadėtų...

Tokių klausimų norvegams nekyla – juk suaugę žmonės: jei jau ryžaisi ir atvykai, tai savo saugumu tiesiog privalai pasirūpinti pats. Niekas ten tavęs saugoti nesiruošia. Net „kapitoną“ iš savo būrio tenka išsirinkti.

Taigi naujokams, pirmą kartą kraunantiems lagaminus, J. Rinkevičius pataria kartu pasiimti... galvą.

Ramybės semiasi gamtoje

Šiemet bendrų interesų vienijama žvejų kompanija, nusiteikusi jūrinei žvejybai, nusprendė vykti į Lofoteno pusiasalį, esantį už poliarinio rato. Keltu iš Talino kėlėsi į Suomijos sostinę Helsinkį, sėdo į traukinį ir vyko iki šiaurinės šios šalies dalies. Tuo metu talpus jų automobilis ramiai sau ilsėjosi ant traukinio platformos. Sėdę į jį vaizdingais Norvegijos peizažais dar grožėjosi gerą

Žvejyba Norvegijoje: viliojantis, bet pavojingas malonumas

Parašė L. Juodvalkienė
Penktadienis, 29 Liepa 2011 20:17

kelio galą iki pat Rovaniemi miesto. Šiomet galutiniu kelionės tašku tapo Senja sala.

Nors sukarti tenka daugiau kaip du tūkstančius kilometrų, kelionė, pasak pašnekovo, neprailgsta: „Traukinyje besiilsint, kelionės tikslas vis tiek artėja. O jau šiaurinės Norvegijos gamta nuobodžiauti tikrai neleis.“

Sniegu dengtos kalnų viršūnės, iki pat gegužės pabaigos užšalę ežerai, tamsūs ir mįslingas fiordų vanduo, triukšmingų krioklių purslai – šie gamtos kūriniai traukia ne tik kitų šalių turistus. Norvegai niekuomet nepraleis progos pabūti gamtoje – po darbo ir savaitgaliais jų čia tikras knibždėlynas. „Kartais atrodo, kad jie visi uodų šerti susiruošė“, – juokauja J. Rinkevičius.

Turizmo infrastruktūra šalyje sutvarkyta taip, kad su kuprine ant pečių neprapulsi: nori – keliauk sau lazda pasiramsčiuodamas, nori – dviračiu važiuok. Pavargai – apstok kur nors kalno papėdėje susigūžusiame ruda ar tamsiai vyšnine spalva dažytame namelyje. Tokiais poilsiui gamtoje skirtais kukliais „rudukais“ nusagstytas visas Norvegijos kraštovaizdis.

„Gal todėl jie visi tokie ramūs, stresų ir nervų nenukamuoti, kad gamtoje daug laiko praleidžia“, – svarsto ukmergiškis. Maloniai stebina šaltos šalies šiltas žmonių bendravimas – norvegas nepraeis nepasilabinęs, apie orą nepakalbėjęs ar bent nenusišypsojęs.

Jūra – ne puodas su makaronais...

„Gyvių Norvegijos vandenyse tikrai yra. Tačiau juk jūra – ne puodas su makaronais. Žuvies reikia ieškoti – kur ji būriuojasi, maitinasi“, – pasakoja J. Rinkevičius. Dugnui tyrinėti, gyliui nustatyti naudojami echolotai, kateryje įrengta navigacinė sistema, kranto žemėlapiai.

Tačiau žvejo sėkmė – realus ir patikrintas faktorius. Kartais ir netikėčiausioj vietoj didžiausi laimikiai užkimba...

O šie – tikrai įspūdingi. Standartinės menkės – 10 kilogramų svorio. Užkibus 30 kilogramų

sveriančiam otui tenka gerokai pavargti, kol į katerį įsitrauki. Jūros vilko dantų sukandimo stiprumo net tikras vilkas galėtų pavydėti. „Šią žuvį galima ištraukti net neužkibusią ant kabliuko. Jei jau jūros vilkas įsikimba į masalui naudojamos menkės šoną, tai ir nepaleidžia – net jei iš beveik šimto metrų gylio trauki“, – pasakojo J. Rinkevičius.

Sargyboje nuolat budi kirai

O štai menkę iš tokio gylio ištraukęs atgal į vandenį nebepaleisi – nuo staigaus slėgio pasikeitimo sprogsta jos viduriuose esanti oro pūsle. Bandė ukmergiškiai dalį laimikio atgal į vandenį sumesti, tačiau iš to naudos buvo tik tiek, kad paukščiams pietus surengė. Leisgyves menkes kaip mat aptiko žuvimi mintantys jūriniai ereliai.

Į krantą parplukdytą laimikį be priežiūros nė akimirksniai palikti negali – kirai bei įvairių rūšių žuvėdros tikrai pasinaudos proga jį nugvelbti. Būriu apspitę dėžes su menkėmis, pirmiausia savo puotą pradeda nuo jų kepenų. „Matyt, tai, kad menkių kepenyse yra pačių maistingiausių ir naudingiausių medžiagų – nėra mitas. Paukščiai žino, ką pirmiausia lesti“, – svarsto vyriškis.

Visą savaitę trukusioje žvejyboje vyrai dažnai ir dieną su naktimi supainiodavo. „Kaip gali nesumaišyti, jei ir naktį nubudus saulė į akis plieskia. Kas belieka: tik keltis ir – į jūrą“, – sako žvejys.

Be lietuviškų lašinių galima apsieiti

J. Rinkevičius juokauja, kad kiekvieną kartą nuvykę į Norvegiją prisižada kitą sykį mantą namie kraudami tiek daug lietuviškos dešrėtės ir lašinukų nebepresidėti: „Paskui pikta, kad šviežios žuvies atsivalgyti negali. Bet iki šiol dar nepasimokėm. Prisikraunam tiek, kad, atrodo, badui ruoštumėmės.“

Ukmergiškiams pasisekė, kad jų draugijoje – du puikūs virėjai. Pašnekovas tikina, jog jie moka žuvį taip paruošti, kad ne viena šeimnininkė pavydėtų. Sriubą išverda iš tokių produktų, kurie, rodos, visai tarpusavy ir nederėtų, tačiau rezultatas – puikus. Ypač ypatingas Lofoteno vietovėse pagauto oto skonis. Jau dorojant žuvį ore pasklinda kadagių kvapas. O iškepta labiau

Žvejyba Norvegijoje: viliojantis, bet pavojingas malonumas

Parašė L. Juodvalkienė

Penktadienis, 29 Liepa 2011 20:17

primena vištieną nei vandens gyvį.

Norintieji žvejoti Norvegijos upėse turi įsigyti licencijas. Nors fiorduose bei jūroje gali žvejoti kiek tinkamas – specialių leidimų nereikia, per didelis gobšumas ir noras namo parsigabenti kuo daugiau žuvies gali pražudyti. Mat šios šalies įstatymai leidžia išsigabenti apie 15 kg žuvies. Jei išvykstant krepšyje aptiktų daugiau, vien bauda, kad ir didele, neatsipirktum. Penkerius metus galėtum pamiršti įspūdingas atostogas su meškere rankose, nes taptum persona non grata šioje šalyje...

